

Rufí Cerdan Heredia

LES DETENCIONS I EL TRASLLAT A LA CASERNA DE LA GUÀRDIA CIVIL. DETENCIÓ AL TREBALL

Tots érem conscients del risc que això suposava, perquè ja havíem sentit situacions precedents. I, des del primer moment que vam saber que s'havia detingut la Teresa, tots vam experimentar aquesta sensació contradictòria d'estar compromesos en un moment històric viscut des d'aquella època, però al mateix temps amb la por de passar tu també per la pedra.

Malgrat tot, minimitzàvem els contactes, les converses, les trucades. I això feia que cadascú s'anés fent la seva pel·lícula, a mida que passaven hores sense que et vinguessin a buscar i, com que el que sí sabíem és *lo* malament que s'ho estaven passant els que estaven a dins aquesta situació, feia que ja arribessis amb una situació psicològica compromesa.

A mi em van venir a buscar al matí, no recordo el dia, suposo que ja havia passat el cap de setmana i devia ser dilluns a primera hora del matí. Em van venir a buscar, devien ser les nou del matí, a l'empresa. Es van presentar dos guàrdia civils, tinc les seves cares ben gravades, un alt i moreno i un altre més ros, també de la mateixa corpulència. Se'm van endur ja emmanillat de la pròpia empresa. Van fer de la detenció un acte de demostració davant de la gent: dels companys i del personal d'oficina que eren els que estaven més a prop.

L'estructura de vigilància la tenien muntada. Amb el que hem anat veient tots plegats: l'institut, les fàbriques, la reunió... El coneixement de que la reunió era vigilada era claríssim.